

[Finansministeren]

vældig megen tid på, nemlig hele vort forhold til Østeuropa og den tredje verden, og også den indsats, vi i voksende omfang yder som vores – stadig væk – lille bidrag til at få en mere harmonisk verden. Jeg er personlig ikke i tvivl om, at indsatsen – den koordinerede vesteuropæiske indsats for at genrejse Øst- og Centraleuropa – er den største udfordring til denne generation i Vesteuropa.

Hvis vi gør det modigt og i tilstrækkeligt omfang, har vi også en chance for at skabe harmoniske samfund, levedygtige demokrati'er, hvor folk har mulighed for og lyst til at blive boende – og vore egne nye kunder i næste omgang.

Hvis vi forsømmer den udfordring, står vi med risikoen for endnu flere tragiske sammenbrud: borgerkrige, folkevandringer og en sikkerhedssituation, i ordets videste forstand, som vi slet ikke kan håndtere.

Derfor er det en stor udfordring, og det er selvfølgelig også det, der ligger bag ved, at regeringen præcis på Østindsatsen prioriterer kraftigt op i dette finanslovsforslag.

Den sidste, jeg skal kommentere ganske kort, er hr. Breckmann. Hr. Breckmanns indlæg efterlod nærmest det indtryk, at det for den danske statskasse var væsentligt billigere pr. færing end pr. dansker.

Det er nok en sandhed med modifikationer, allerede af den grund, at vi jo ikke har megen del i de indtægter, der er på Færøerne. Men lad det nu være.

Jeg må sige, at jeg faktisk mest af alt hørte hr. Breckmanns indlæg som et forsøg på på Folkeflokkens vegne at forklare sig bort fra at tage et medansvar – det medansvar, som alle politiske partier på Færøerne burde tage for at rette op på den misere, som alle politiske partier på Færøerne sammen med kommunerne, sammen med erhvervsvirksomhederne, sammen med de enkelte borgere, der stiftede for megen gæld i løbet af 1980'erne, burde påtage sig for at få rettet op på situationen.

Jeg blev ærlig talt ikke særlig inspireret af de råd og bortforklaringer og forsøg på at undrage sig et politisk medansvar, som hr. Breckmann gav på Folkeflokkens vegne, i forhold til situationen på Færøerne.

Men sammenfattende siger jeg tak for en god debat – en debat, som gav anledning til at få sat ganske mange ting på plads.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Oppositionen ønsker ikke at hjælpe med at få aflivet nogle efter regeringens mening falske myter om skattereformen.

Jamen det er klart, hr. finansminister, for vi ønsker ikke at være med til at aflive noget, der er sandt, og vi fremhævede det jo netop i debatten før sommerferien. Så regeringen må jo selv prøve at forklare, hvad den mener er sikker.

Så til udgiftsstyringen. Derom siger finansministeren, at selv om man har taget alle disse øvrige elementer ud af det udgiftspolitiske måltal og ladet dem være uden styring – og jeg skal citere fra finanslovsforslaget, s. 341, nederste afsnit:

»Sådanne udgiftsændringer er ikke – som øvrige udgiftsændringer – omfattet af ministeriernes forpligtelse til kompenserende besparelser ved forventede rammeoverskridelser.«

Helt korrekt. Og man har øget antallet af disse elementer uden for måltallet med mange nye ordninger ud over de hidtidige, nemlig arbejdsledelsesdagpengene.

Så siger finansministeren, at det jo ikke betyder, at der ikke er noget loft. Jeg vil meget gerne have kendskab til det loft, finansministeren har sat over disse konjunkturbestemte udgifter.

Endvidere siger finansministeren: Der er bedre mulighed for fald i udgifterne ved at holde dem udenfor. Det er kun en socialdemokratisk finansminister, der kan føle sig forpligtet til at bruge de udgifter, man har fået bevilget inden for et udgiftspolitisk måltal. Jeg ved godt, at det er en særlig sport, at man, hvis man har fået en bevilling og der ikke er behov for den, prøver at finde noget andet at bruge den til. Men det er altså bedre at have det inden for et måltal og så spare inden for måltallet i stedet for at have det uden for og have det totalt ustyrbart.

Endelig siger finansministeren, at der totalt mangler VK-forslag, men tilføjer, at man dog har konstateret de 42 forslag. Det er rigtigt, at man regnede på dem, men forunderligt er det jo, at det resultat, man nåede frem til ved et enkelt af de forslag i forsommeren, er fuldstændig forskelligt fra det resultat, man når frem til i regeringens egen erhvervsredegørelse. Det er vist noget med, hvem der opfandt det.